

(Marathi)

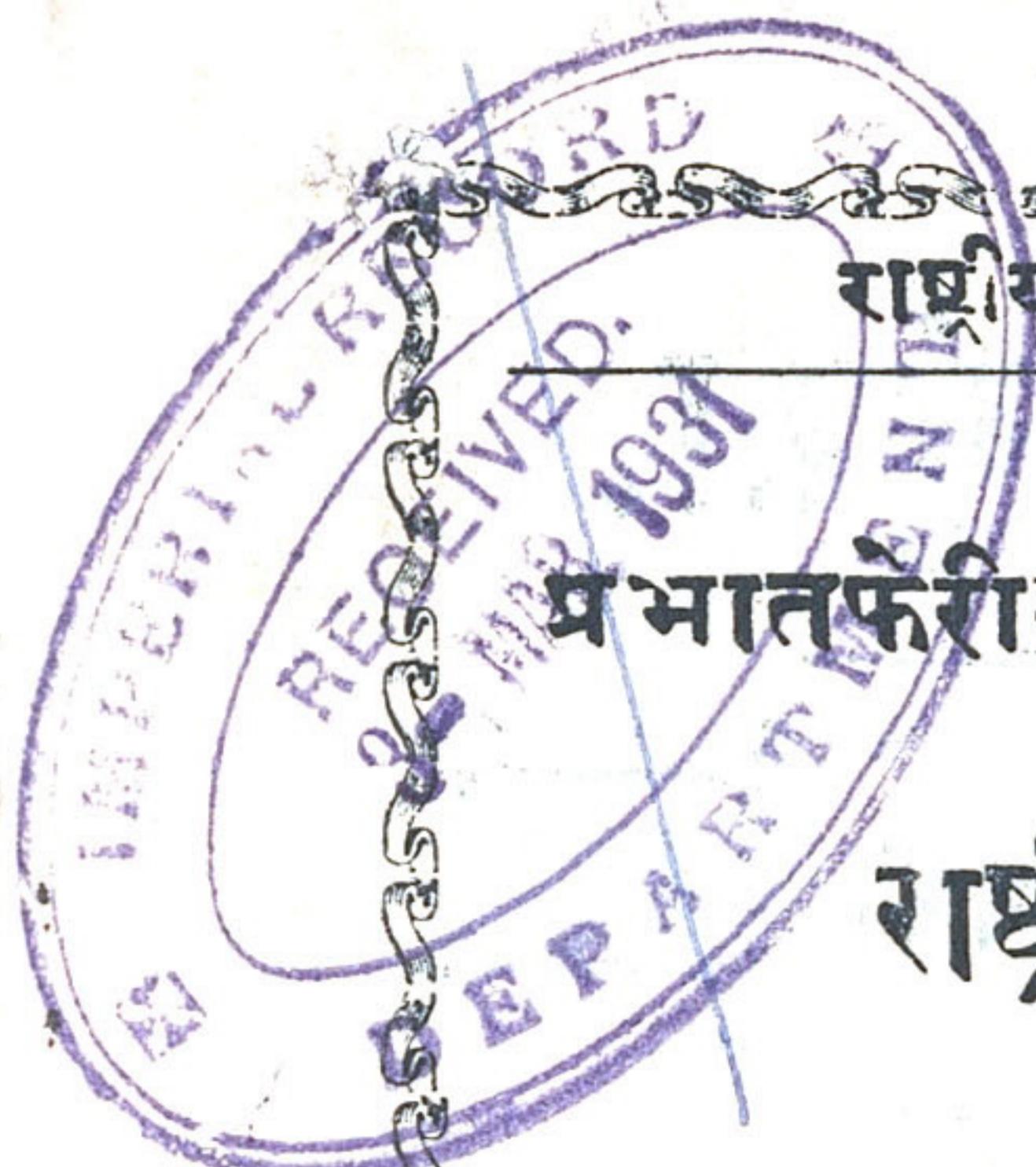
1036
1991

1350

14 10

1350 Mar

८२
राष्ट्रीय पद्यमाला पुष्प द वे.

हिंदमाताकी जय.
प्रभातफेरीसाठी आणि मेळ्यासाठी
संगीत
राष्ट्रीय-पुष्प-गुंफा.

लेखक आणि प्रकाशक.

शंकर विठ्ठल महाद्वार, निपाणी
मुद्रकः—क. रा. अंबेवाडी यांनो डी. आर. ठाकूर,
यांचेकरितां 'तरुण भारत' छापखाना
बेळगांव येथे छापिले.

शके १८५२

आवृत्ति १ ली. प्रती २०००

किंमत अर्धा आणा.

लवकरच प्रसिद्ध होणारी पुढील पुस्पे:- १ प्रभात-गीत
संग्रह. २ हिंद-गीत. ३ साम्राज्यशाहीचे रडगार्ण.
४ स्वातंत्र्य-मंत्र.

राष्ट्रीय पुस्तक गुंफा.

महात्मा गांधीकीज्य.

प्रथम वंदूया गांधिजी प्रभूला ।

देह ज्यानीं देशार्थ कष्टबीला ।

देइं देवा दीर्घायु सुयश त्याला ।

हीच आशा मम पुरवि बा ! दयाला ॥ १ ॥

पद १ लें-ईशस्तवन (चालः—नमन नटवरां)

प्रणत शिवसुता विद्यादाता । मंगल मूर्तीं सिद्धी नाथा
॥ ध्रु ० ॥ शरण बालगण तुजशी आतां । त्वत्पदकमला ठेउनि
माथा । पुरवि मनोरथ हे भगवंता । देइं त्वरित स्वातंत्र्य
भारता ॥ शरण शारदा देवी कांता ॥ १ ॥ प्र० ॥

पद २ रें (मोद हराचा प्रेम०)

विन्न नाशका धांव सत्वरी । दास्य-पाश हा त्वरित निवारी
॥ ध्रु ० ॥ पारतंत्र्य विस्तीर्ण सागरी । आकंदे भूमाय बिचारी
॥ १ ॥ धांव पावबा झाडकरी । येई येई बा स्वकरि धरी ॥ २ ॥

पद ३ रें (गौरिसुता नमुंया)

गांधी मुनी नमुंया । सुजन हो । राष्ट्र-रक्षका । धर्म-
पालका । राष्ट्रोद्धारा ज्ञिजवी काया ॥ धृ० ॥ मोहनदास
महात्मा गांधी । हक्क रक्षितां ज्ञाला बंदी । शांति अहिंसा
अभिनव युद्धी । वंदन करुंया त्या प्रभुराया ॥ १ ॥

पद् ४ थें. जागृतिपर (देवा हजरत सलाम)

आतां झडकरि उठा सुजनहो ॥ धृ० ॥ देडपशाहिने
देश पेटला । झोपा कैशा घेतां आतां ॥ १ ॥ समर शांतता
सिद्ध तुहांस्तव । काय बघत बसता हो आतां ॥ २ ॥ झ० ॥

पद् ५ थें. (परवशता पाश दैव०)

परवशता पाशदावे तोडा अतां या क्षणा ॥ धृ० ॥
सजिवपर्णी घडती सारे मरण भोग जाणा ॥ १ ॥ सौख्य
भोग नुरले सारे कष्टमात्र नाना ॥ २ ॥ मातृभूमि वाटे
सकला खचित बंदिखाना ॥ ३ ॥ असुनि खास मालक
घरचे चोर ह्यणविताना ? ॥ ४ ॥ करित हीच अंती विनंती
हिंद बांधवाना ॥ ५ ॥ पर० ॥

पद् ६ थें. (निशिदिनि मनि०)

निशिदिनि घरि फिरवाच चरखा । चरखा देईल वारिल
चरखा । भारत पीडक पळेल परका ॥ धृ० ॥ येउनि रिपु या
हिंदुस्थानी । छळ माजविला परकीयानी । धाडा ना ? त्या
यमलोका ॥ १ ॥ ऐकुं न आल्या किंकाळ्या कां ? भूमा-
तेच्या ऐका हाका । तारा या स्वस्थ बसुं नका ॥ २ ॥

पद् ७ थें (चाले वसंत राजा०)

निद्रा पुरे पुरे ती । व्हा जागृन प्रभाती ॥ धृ० ॥ राष्ट्रा-
भिमान कांही । तिळही तुहांसि नाही ? । करण्यास्वराज्य
चोरी । आलेत वैरि दारी ॥ १ ॥

पद् ८ थें. (स्वकुल तारक)

सतत भारत सुखा । जनहो । दक्ष असा ना फिरवित

चरखा ॥ धृ० ॥ सुखविला नच भारतमाता । ऐशा पतिता ।
स्थल यमलोकां ॥ १ ॥ सतत ॥

पद् ९ वें (संशय का मनि आला०)

उठ उठ भारत बीरा । अजुनी । निद्रित काँ रणशूरा
॥ धृ० ॥ आंगल पातले वैरी दारी । हक्कलुनि दे त्या चोरा
॥ १ ॥ उठ० ॥

पद् १० वें (सुटेना व्यसन दारूचै०)

घुरे ना॑ काळ ही निद्रा । प्रभाती॑ उठ रे बीरा ॥ धृ० ॥
तुतारी॑ एक गांधींची । सज हो खोउनी कच्ची॑ ॥ लढाया
शांतता-समरी॑ । अहिंसा शस्त्र घे स्व-करी॑ ॥ १ ॥

पद् ११ वें (सांवळा वर बरा०)

झाणि॑ उठा उद्धरा हिंद-भूला । दरबडा पातला आंगल
घाला ॥ धृ० ॥ आत्मसंरक्षणा । शत्रुसंहारणा । दास्य भूमी-
तला । गाढण्याला ॥ १ ॥ आधि खादी वरा । देशसेवा
करा । एक निष्ठे स्मरा । भारताला ॥ २ ॥ सौख्य स्वातंत्र्य
तै॑ । भारता शोभतै॑ । सज होऊं उठा तै॑चि ध्याया ॥ ३ ॥

पद् १२ वें (धिःकार मन साहिना०)

या हिंद-भू-रक्षणा ॥ धृ० ॥ परदास्य शल्य तै॑ । विष-
समचि॑ जीविना । स्वातंत्र्य ध्यायास सज व्हा या क्षणा ॥ १ ॥
बोलविति गांधी । निःशस्त्र युद्धी । हा मार्ग बरवा । परदास्य
हनना ॥ २ ॥ या॒ ॥

पद् १३ वें (दे हाता या शरणांगता०)

या आतां या रणि॑ शांतता॑ ॥ धृ० ॥ मम सकलहि

बंधुनो भगिनिनो झडकरि हो उठा । निश्चिता ॥ या ५५५ ॥
सर्वथा चपल चरखा । देई हा अरिस चरका । परतवी शत्रु
परका । ह्यानुनिच करि विनंति ही अजि सकला नित फिरवा
तया । ध्या हाता ॥ १ ॥

पद १४ वें (चंद्रिका ही जणू०)

अजुनि कां झौंपला बंधुनो व्हा जागृत या क्षणी । भगिनि
बांधव आजला लागा भारत-रक्षणी ॥ धृ० ॥ सौख्य कुटुनि?
नच ! हिंदुला आंग्लांनी वेदियले । पाशा या तोडितां गांधिना
कपटे धरिले । बनिया वेष्ट पाहुण आंग्ल हे भारति आले ।
आता सोकावले । ह्यानविती घरचे धनी ॥ १ ॥ अजुनि का?
झौंपला० ॥

पद १५ वें न्याय देवतेचे रडगाणे (कशी या त्यजू०)

काशी या त्यजूं सुखाला । मम पंचप्राण भारत-भूला
॥ धृ० ॥ काशी देउं स्वर्ण भूमी । मग लोह काष्ठ खाऊं का
मी ॥ १ ॥ माझ्या० ॥ उपवाशी प्राण देण्यापेक्षां । मी
लढत मरिन ध्याया देशा ॥ २ ॥

पद १६ वें (विनय हीन वदता नाथा०)

विभवपूर्ण सुखदा सत्ता । नाहिं मी अर्पित आतां ॥ धृ० ॥
रणवीरा रीती । ना शोभे ब्रीदा ती । अमर जागि ही सत्ता
॥ १ ॥

पद १७ वें (सवतचि भासे०)

सवतचि भासे मला । भारत-भूया काला ॥ धृ० ॥
सत्याग्रहिचे शत्रु आहिसा । बोंचतसे हृदयाला ॥ १ ॥ सं० ॥

पद १८ वें (किति किति सांगू तुला०)

किति किति सांगू तुला । मज धैर्य नसे ॥ धू० ॥ हे
युद्ध अहिंसो सांहूं कसे । या समयी मिला नच कोणी पुसे ।
हा सत्याग्रह मज भाजीतसे ॥ १ ॥ तो गांधी कुठोनी आला
बरे । हे हिंदु नवहेत वैरी खरे । मजे “कोठे तरि जा ”
ह्लणती त्वरे ॥ २ ॥

पद १९ वें वर्णनपर (हृदयिं धरा)

हृदयिं धरा हा बोध खरा । शांति अहिंसा रणी मरा
॥ धू० ॥ कुटिल कपटि तैं आंगल पहा । देउं नका ठाव
जरा ॥ १ ॥ न्याय देवता अन्यायी । कवटाळिल ही भीती
धरा ॥ २ ॥

पद २० वें (सत्य बदे वचनाला०)

सत्य बदे वचनाला गांधी । स्वराज्य मिळविन भारतभूला
॥ धू० ॥ राष्ट्र परांकित मानी गतसम । स्वतंत्र करितो
आधि मी त्याला ॥ १ ॥ शख्स अहिंसा सत्याग्रह मम ।
दाविन अनुपम अद्भुत लीला ॥ २ ॥ सत्य० ॥

पद २१ वें (खरा तो प्रेमा)०

खरा तो जन्मा सार्थकि धन्य जर्नी ॥ धू० ॥ भारत-
हितरत भास्कर भीसत । स्वार्थ त्याग कर्लनी ॥ १ ॥ दुःखी
जन देखता । स्फुरुखा त्यागोनिया जनभयहरण हेचि सुख ।
जगिया खचित जया । दर्शन भूमातेचे नाचवी प्रेमलहरी ।
वंदन ध्यान हेचि सुख हिंद पुत्र तो भुवनी ॥ २ ॥ खरा० ॥

पद २२ वें (युवति मना०)०

सकल जना क्षेत्र तीर्थ समर शांतता झाले ॥ रणमरणा

सत्याग्रहि वीर सज्ज बहु वहिले ॥ धृ० ॥ करणी राणि हिंसा
नच असहकार समरी । शूर तोचि विजयि तोचि हे आचरणी
ज्या आले ॥ १ ॥ सकल ॥

पद २३ वें (प्रेम सेवा शारण०)

देश सेवा करुनि सुखवि निज भारता । हीच करित
विनांति खास जनहो अता ॥ धृ० ॥ हिरबोनि स्वातंत्र्य ।
लादोनि दारिद्र्य । छळितात परकीय । शमवि असहायता ॥ १ ॥

हनुमस्तुति] पद २४ वें [(मेरे मौला बुलाये०)

घांवे पावे देवा झणि वायु-सुता । नको अंत बघू हनुमंता
अतां ॥ धृ० ॥ भारतांतिल हिंदि जनता गेलि अवधी घावरून ।
दुष्ट अंगलाच्या भयानै वाट बघते तळमळून । हाती घेई गदा
लवलाहि अतां ॥ १ ॥

पद २५ वें (चरखा गीत, गज्जल.)

चरखा चला चलाके । लैंगे स्वराज्य लैंगे ॥ धृ० ॥ मल
मल जो है विदेशी । आणे को गज मिलैंगे । खादी नही
त्यजैंगे ॥ लैंगे स्वराज्य लैंगे ॥ च० ॥ १ ॥ बहोत्तर करोड
रुपिया परदेश जा रहा है । उसकू बचाबचाके । लैंगे ॥ च० ॥ २ ॥
चरखोकि घणघणाट । रणभेरियाँ बजैंगे । अंग्रेजको सुनाके ॥
लैंगे ॥ च० ॥ ३ ॥ या हक्क है हमारा । तन जानसेभि
प्यारा । मरने नहि डरैंगे ॥ लैंगे ॥ च० ॥ ४ ॥ हम सब
परेड फौजी । कतान हमारा गांधी । आज्ञा उसीकि लैंगे ॥
लैंगे ॥ च० ॥ ५ ॥ तेहत्तीस करोड फौजी । रणसांथ ए
चलैंगे । गांधी हुक्म करेगे ॥ लैंगे ॥ च० ॥ ६ ॥ चरखा हि

तोफ बनेंगे । तकवा बने हैं बरची । गोलेसे सुत्रके हम् ॥
लैं० स्व० च० ॥ ७ ॥

—कानिटकर.

पद २६ वें (आधुनिक फँशन) मम बंधु सखा०
 पाश्चात्य सर्व फँशननीं देश बुडाला परतंत्र जहाला ॥४०॥
 ती आर्य संस्कृती नुरली लीन शीलता । नच आर्य स्त्री
 अता ॥ बहु वक्र भांग काढुनि त्या छान कुंतला । हा
 थाढ चालला ॥ १ ॥ नरनारि परी ऐट करी भेद कोठला ।
 अति डौल वाढला । करि छत्रि धर्य स्वार परी सायूकली-
 वरी । निधे दौड स्कूलला ॥ २ ॥ ते अर्ध बाहु शोभविते
 बट्ठन पोलके । दिसे मडम सारिखे । करि रिस्ट वॉच
 शेलकेच कंकणाहुनी । ह्याणे योग्य स्त्रियाला ॥ ३ ॥ हा काल
 कसा उलटियला सांगु कशाला । ठावेच जगाला । येतेच मी
 फिरुनि अता हैच पतीला । ह्याणे ठेव चहाला ॥ ४ ॥ किति
 बानुं अणी कीर्ति जनीं पुरुष ते भले । जिगि धन्य जाहले ।
 तो क्रॉप कसा भांग जसा छान शोभला । स्त्रियाहूनि चांगला
 ॥ ५ ॥ ते शर्ट कोट बूट प्यॉन्ट चुरुट शोभती । सिगरेट
 मुखीं ती । परि त्यावरिहि उष्ण चहा प्राशिती पहा । ह्याएँ
 काय तयांला ॥ ६ ॥ त्या दुर्व्यसनीं लोकुनि निज देश
 दरिद्री । दिसे आज भिकारी । या भारतास तारि तर ऐट ती
 दुरि । करी सर्व सत्वरी ॥ ७ ॥

समाप्त.

आमचेकडे मिळणारी राष्ट्रीय पुस्तकें:-

खादी गति १॥० चहाचें खूळ १॥० फँशन-पुराण १॥०
 राष्ट्रीय पद्धतार १- राष्ट्रीय-पुष्प-गुंफा १॥०